

N. DION.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Όδος Προκατεΐου άριθ. 10

Αἱ ονδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰ-
δεῖς εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ καὶ τ.λ.

Λήγοντος τὴν 31ην Ὁκτωβρίου τοῦ Ε' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν καὶ Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ΣΤ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐγκαίρως, οὐδὲ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀποσταλησομένης ἀποδείξεως των συμμετάσχωσι τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ Δ.Ρ. 264,
ὅπερ χάριν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἀπὸ
1ης Ὁκτωβρίου ἐγγραφέντων ἢ ἐγγρα-
φησομένων κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν
συνεστήθη.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συνδρομηταὶ ἡ-
μῶν, οἱ καθιυστεροῦντες εἰσέτι τὴν
συνδρομὴν τοῦ λήξαντος Ε' ἔτους, πα-
ρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν
πρὸς τὸν γενικὸν ἡμῶν πράκτορα:
«Κον Παναγιώτην Γριτζάνην, εἰς Ἀ-
λεξάνδρειαν», δι' αἰγυπτιακῶν γραμ-
ματοσήμων ἐνδές γροσίου διατιμήσεως
καὶ ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει. Διὰ
τοῦ τρόπου τούτου δὲν θὰ χάσωσι
τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμμετάσχωσι τοῦ
ΛΑΧΕΙΟΥ τῶν «Ἐκλεκτῶν», διότι ὁ
ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως καὶ τοῦ Ε' ἔ-
τους θὰ εἴνει καὶ ἀριθμὸς τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΔ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια].

Ε'

Ο Πλευρὸν ἐτάκερθι ὅτι ἡτο ἐπάναχγκες
νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς ναύτας ὥρας τινὰς
ἀναπτυχεώς καὶ νοσηλείας. Οἱ δύο Βρετ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαέδ : ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Χαρ. Αρρίστου, — Λέοντος Δὲ-Τερσού. — Η ΜΗΤΗΡ ΤΡΕΔΔΗ, Σωματικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Δημ. — Ιωακείμ Βαλαβάρη : ΑΛΗΘΕΣ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ. — Νικολάον Πολεύση : ΔΙΟΥΔΜΙΑ, Ρωσικὸν διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

προκλητωτία

Ἐν Αθηναῖς φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ φρ. χρυσᾶ 15.
Ἐν Ρωσίᾳ δούλια 6.

τανοί, ὁ Κλέτος καὶ ὁ Ζιλδά, συνηλθον
ταχέως, ὃχι δύμας καὶ ὁ θερμαστής, ὅσ-
τις εἶχε λιποθυμήσει καὶ δύο ἔτεροι ἀν-
δρες. Διὸ μετὰ ζωηρᾶς ἐντριβᾶς καὶ πρό-
χειρον θεραπείαν διὰ ριχῆς ὁ νεαρὸς ἀξιω-
ματικὸς ἐπεβίβασε τοὺς τρεῖς πάσχον-
τας εἰς τὴν πρώτην διὰ Τουλόνα ἀναχω-
ροῦσαν ἀμαξοστοιχίαν. Ἀφοῦ δ' ἐφόρο-
τισε περὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀν-
δρῶν ὁ Πλευρὸν διηθύνθη εἰς τὴν πόλιν,
ὅπως ἐπανορθώσῃ, εἰ δυνατόν, τὴν ἀτα-
ξίαν τοῦ ἰματισμοῦ του.

Πανταχόθεν ἐκ τῶν πέριξ εἶχον προσ-
δράμει, οἱ πλεῖστοι δ' ἐθεώρουν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ 29 καὶ τοῦ πληρώματός του
ώς θαῦμα. Οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ μένοντες ἀ-
ξιωματικοὶ συμπαθῶς περιεστοιχίσαν τὸν
συναδελφὸν αὐτῶν ναυτικόν, ἐπιδαψιλεύ-
οντες αὐτῷ τὰ τεκμήρια τοῦ σεβασμοῦ
καὶ τῆς συμπαθείας των. Ο πλοιάρχος
καὶ τινες τῶν ναυτῶν του διηλθον διὰ
τοῦ συνωστιζομένου πλήθους ἐν τῷ μέσῳ
ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ. Ο Πλευρὸν εἰσῆλ-
θεν εἰς ἐν ξενοδοχεῖον, αὐτόθι δὲ τὸ μὲν
διὰ λόγους ὑγιεινῆς, τὸ δὲ ἐξ ὑπερβολικῆς
κοπώσεως, ἀνεπαύθη καὶ αὐτὸς ἐπ' ὄλι-
γον. «Ἀλλως τε ὥφειλε ν' ἀνχυμείη καὶ
τὸ ἐκ Τουλόνας ρυμουσλόν, τὸ ὅποιον δὲν
ἡδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὸν πλοῦν εἰς διά-
στημα ὀλιγώτερον τῶν δέκα ώρῶν.

Ἐνῷ τὰ ἐνδύματά του ἀπεξηράνοντο
πρὸ τῆς πυρᾶς, ὁ Φριδερίκος ἐκοιμήθη
ἐπὶ τινας ὥρας.

Οτε ἡγέρθη περὶ τὴν μεσημβρίαν κα-
τηλθεν εἰς τὸ ἐστιατόριον.

Αἱ αἴθουσαι τοῦ ξενοδοχεῖον ἔζηριον
πλήθους.

Μεταξὺ τῶν περιέργων ἦσαν καὶ πολ-
λαὶ γυναῖκες καὶ νεανίδες. Οἱ νεωστὶ ἐκ
Παρισίων ἢ ἀλλαχόθεν ἐλθόντες κατεί-
χοντο ὑπὸ τῆς αὐτῆς περιεργείας νὰ μά-
θωσι τὸ γεγονός. Πάντες οἱ ἔκει κατοι-
κοῦντες εἶχον συγκινηθῆ, πολλοὶ δὲ
στασαν ὡς τόπον συνεγενέεσσι τὸ ξενοδο-
χεῖον, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ νὰ μάθωσι τὰς
συγκινητικὰς λεπτομερείας.

Εἰς μίαν τῶν τραπεζῶν, ἐνθα διανυ-

δαιτυμόνες ἔτρωγον μετὰ πολλῆς ὄρέξε-
ως, εἰς τὸ κέντρον φαιδρᾶς διμάδος ἡ κυ-
ρία Διλλιέρη μετὰ τῆς θυγατρός της ἡ-
κροῶντο μετὰ προσοχῆς τὰς πέριξ διη-
γήσεις καὶ συνομιλίας. Γηραιός τις κύ-
ριος ἐκ τοῦ διμίου αὐτῶν, ὁ θεῖος Γκι-
δάλ, προσεκάλεσεν ἔνα τῶν ὑπηρετῶν τοῦ
ξενοδοχεῖου καὶ τὸν ἡρώτα, διπλαὶς ίκανο-
πιστηρὶη τὴν περιέργειαν τῶν κυριῶν :

— Λοιπὸν κανεὶς δὲν ἐπινίγη.

— Κανεὶς εὔτυχῶς, κύριε.

— Τότε λοιπὸν διατί αὐτὸς ὁ θαυμα-
σμός;

— Τί λέγετε, κύριε; ἀπήντησεν δὲν
ὑπέρετης, δοτις ἡτο νέος ἐκ Νορμανδίας
εὐπρεπέστατος τὸ ἡθος, εἶνε θαῦμα ἀλη-
θῶς πᾶς αὐτὸ τὸ μικρὸν σιδηροῦν σκά-
φος δὲν ἐβιθίσθη εἰκοσι φοράς, ὃχι μίαν!

— «Εχει λοιπὸν πολὺ ριλλήν κατα-
σκευὴν αὐτὸ τὸ τορπιλλοβόλον;

— Πιθανόν, κύριε τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι
ἔχει πολὺ ριλλίτερον πλήρωμα καὶ ἔτι
καλλίτερον κυθερήτην.

· Η Λευκὴ τότε ἔλαβε τὸν λόγον.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ κυθερήτης του;
ἥρωτησε.

— Δὲν εἰζεύρω πᾶς λέγεται, δεσποινίς.
Μόλις τὸν εἶδα αὐτὸν τὸν ἀξιωματικὸν
καὶ νὰ σᾶς εἰπῶ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, φαίνε-
ται ἀτρόμυτος. Ίδού, νά τον ἀκριβῶς! ...

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Φριδερίκος
εἰσήρχετο εἰς τὸ ἐστιατόριον.

· Η παρουσία του ἐξήγειρε ζωηρὰν συγ-
κίνησιν.

· Ακουσίως, αὐθορμήτως, ὑπὸ τὴν διθη-
σιν τοῦ καταλαμβάνοντος ἐνίστε τὸ πλή-
θον ἀνεξηγήτου ἐνθουσιασμοῦ, ἐν μέρος
τῆς διμηγύρεως ἥρχισε νὰ χειροκροτῇ.

· Ο ἀξιωματικὸς ὡπισθοχώρησεν ἐν βη-
μα σκεπτόμενος νὰ υποχωρήσῃ.

· Δὲν ἥρχετο ἐπιζητῶν ἀνευφημίας. Ο
χαρακτήρος του ἀπηχθάνετο τὴν θορυβώδη
δημοτικότητα.

· Πλὴν ταύτοχρόνως δὲν πηρέτης τοῦ
ἐστιατορίου ἐπλησίασεν:

— Εάν ὁ κύριος ἐπιθυμῇ τραπέζιον,
εἶπεν αὐτῷ, ίδού! ...